

ærede Landbrugsminister endelig kom til det sidste Stadium af Kornlovens Behandling — nemlig da han stod overfor Vedtagelsen af den i Landstinget, umiddelbart efter hvilken vi skulde ud til Valget, og denne Kornlov skulde præsenteres for Vælgerne —, da tager den højtærede Minister naturligvis ogsaa de samme Forbehold, som han tidligere har taget, men han siger dog følgende: at det er ham en Trøst vedrørende de finansielle Beregninger, der naturligvis ogsaa volder ham Bekymring, „at Loven vil alligevel i Sammenligning med tidligere Aar blive en billig Lov, en billigere Lov end den, der for det nu afsluttede Høstaar paaførte Statskassen en udækket Udgift paa 61 Mill. Kr.“. Ikke blot en billigere, men en billig Lov. Og ærede Medlemmer, som har gennemgaaet Sommerens Valgkampagne, ved meget vel, at denne førtes paa den billige Kornlov, paa den Kornlov, der hvilede i sig selv. (Martin Hansen: Det dyre Brød!) . . . Der er nogle ærede Medlemmer, som ikke kan taale at blive mindet om dette og derfor siger, at Valgkampen blev ført paa Spørgsmaalet om det dyre Brød. Jeg har sagt, hvad jeg for mit Vedkommende har udtalt om det dyre Brød, og det er slaaet fuldkommen til. Derimod førte andre ærede Medlemmer deres Valgkamp paa, at nu var der tilvejebragt en billig Kornlov, en Lov, som vilde hvile i sig selv. Den højtærede Landbrugsminister, som er en forsigtig Mand og tager Forbehold her paa Rigsdagen, hvor hans Ord jo bliver overleveret til Historien, er dog ikke nær saa forsigtig, naar han er ude paa Vælgermøderne. Jeg havde den Ære at mødes med ham paa Samsø, hvor han aflagde mig et Besøg, hvoraf hans Parti ventede sig meget og høstede lidet. Ved denne Lejlighed fremførte jeg netop alle de finansielle Betæneligheder og viste, hvad denne Lov betød; den betød, at der vilde komme en Efterregning, at disse store forventede Indtægter ikke vilde komme, men derimod en Efterregning; og den højtærede Landbrugsminister gjorde alt, hvad han formaede, for netop at opretholde Troen paa hele sit System, den billige Lov, den Lov, der hvilede i sig selv.

Nu er den eneste Trøst, den højtærede Landbrugsminister har at give sig selv og sine Partifæller, den, at der har ogsaa været dyre Kornlove før. Ja, det er noget, vi alle ved, at Rigsdagen tidligere har bevilget Kornlove, om hvilke den vidste, at de maatte blive meget dyre, men

den har bevilget dem, fordi den fandt dem nødvendige. Men det interessante ved denne Kornlov var netop det, at den i Modsætning til de tidligere skulde præsentere en Ordning, som baade skaffede Producenterne et godt Udbytte, Forbrugerne en rimelig Brødpris og Statskassen et Minimum af Udgifter i Forhold til tidligere. Jeg skal sige til Ministerens Forsvar for den nuværende Ordning, at den nødvendigvis maa skabe Vanskeligheder, dem, der nu kommer saa stærkt frem for den højtærede Landbrugsminister, at naar han hævder, at den forrige Kornlov kun skulde nedsætte Kornprisen fra 30 til 15 Kr., saa er dette jo ikke mere end den halve Sandhed. Den forrige Kornlov skulde ganske rigtig nedsætte Prisen paa det Korn, som betaltes kontant, fra 30 Kr. til 15 Kr., men den skulde erstatte en Del af det øvrige Korn med Majs; dette medførte betydelige Omkostninger ved Ombytningen, hvad der er Grunden til, at Omkostningskontoen paa den forrige Kornlov er saa meget større, end den behøver at være paa den nye. Dernæst er det mærkverdigt, at den højtærede Landbrugsminister kan sige, som han sagde i Gaar, at den nuværende Kornlov skal nedsætte Prisen paa Korn med 28—29 Kr. Det er aldeles ikke rigtigt. Den nuværende Kornordning skal i det ene Halvaar nedsætte Prisen paa Korn med 28—29 Kr. og i det andet Halvaar med 18—19 Kr., saa der er slet ikke denne mægtige Forskel mellem de 15 og de 28—29 Kr., som Ministeren vil hævde; Tallet 15 er for lille og det andet for stort, og naar man gør det ene Tal for lille og det andet for stort, kan man jo nok faa en stor Forskel.

Jeg synes imidlertid, at den højtærede Landbrugsminister nu skulde give nogen Besked om, hvilke Udsigter der er — paa det nuværende Tidspunkt maa den højtærede Minister jo dog have faaet Indberetningerne fra sin Administration —, og sige os, hvad hans Forventninger er vedrørende Tallene. Jeg forlanger ikke Urimeligheder af den højtærede Landbrugsminister, jeg forlanger kun, at han skal gøre akkurat det samme, som han gjorde i Sommer, give os Budgettet, som det nu ser ud. Og Statskassens Udgifter i Sommer blev ansat til 20 Mill. Kr., saa spørger jeg: Hvilke Tal viser da Balancen nu? Den højtærede Landbrugsminister kan tage, hvilke Forbehold han vil overfor dette Tal. Han kan sige: Det er muligt, at Hvedepriserne igen stiger stærkt til Foraaret — jeg ser i et Blad i Dag,